Columna, Guido de: Historia destructionis Troiae / Formulare und deutsch rhetorica
Strassburg: [Printer of the 1483 Jordanus de Quedlinburg (Georg Husner)], about 9 Oct. 1486 / [Heidelberg: Heinrich Knoblochtzer], 1488
Seite 154

vita. Sed cū quidā ex suis natando
sil'r a maris ingluuie iā erepti nudi p
uenissent ad lit⁹ dn̄m eoꝝ querūt in
litore si forsitā euasisset. quē in arena
iacentē inuenīūt ⁊ dulcib⁹ v̓borū fo/
uent affatib⁹ cū nec in vestib⁹ ipsum
nec alio possint s̄bsidio refouere Sic
ergo vt dictū est grecis piclitantib⁹
ꝯtigit ⁊ Aiaci v̓tute deeminerue. q̄ ꝯ
ceptam iram atrocissimā in aiacem
⁊ alios voluit vindicare ex eo ꝙ cas/
sandrā a templo suo violēter abstra/
xit. Quamuis ergo dictum sit ꝙ pe
na suos tenere dꝫ actores nō ē nouuꝫ
vt ob vni⁹ culpā dūtaxat mille n̄ cul
pantes sepi⁹ arceant. ¶ De alijs v̓o
grecis ⁊ grecoꝝ ducib⁹ a troia tūc re
cedentib⁹ ⁊ ad ꝓpria festinantib⁹. qui
pn̄tis cladis piculū minime subierūt
q̄liter eis successerit sequēti libro apti
us enarrat.

¶ De naufragio nauiū grecorū

EO autem tem
pore quidā rex erat ī grecia
noīe naul⁹. q̄ regnū in gre
cia magne latitudinis ⁊ longitudis
possidebat. Cui⁹ regni situs ex latere
septentrionalis plage lōge maris pe
lago iungebat. dū ex eodē latere h̄rēt
rupes excelsas. Quaꝝ radices ambi
ebat pelagus ip̄orrectū et multos in
eodē latere iuxta se haberet scopulos
montuosos. Hic rex naul⁹ tpe troia
ni belli habebat duos filios. quoꝝ an̄
genit⁹ palamides in suo noīe voca/
bat. ali⁹ mīor eo vocabat oetes Hic
palamides m'lta strēnuitate vigebat
dū esset vir fortissim⁹ ⁊ aīosus in bel
lo ⁊ equestris milicie multa fama p̄
clarus. Hic ad grecoꝝ exercitū in m'l
tarum nauium copia ⁊ suoꝝ m'ltoꝝ
militū comitiua a ꝓparatu maximo
potenter accessit. cum nullus rex in
grecia maius regnuꝫ h̄rēt nec tantis
diuitijs opulentū. Hūc palamidem
greci in imꝑatorē toti⁹ exercit⁹ statu
erunt Agamenone ab eius cura p̄n/
cipatus amato. Qui palamides de/
mū in ꝯflictu belli mortu⁹ expirauit
vt de his oībus ⁊ de eo satis supra est
suo loco relatū. Sꝫ quidē q̄b⁹ alioꝝ
placet interit⁹ ⁊ q̄ semꝑ in eoꝝ maliti
is gloriant̄ regi naulo ⁊ ei⁹ filio Oe/
to de morte palamidis fals̄ adinuen
tionib⁹ ⁊ subornatis in multa fictio
ne ꝯmentis aliter sūt testati. Dixerūt
ergo palamidē nō in bello ꝑemptuꝫ
sed clādestine ⁊ furtiue ꝑ vlixem ⁊ ei⁹
sociū diomedē de ꝯsilio grecoꝝ fuisse
nequiter interfectū. ⁊ vt ex eoꝝ ꝯmen
tis resultaret firma credulitas de ei⁹
interfectione ꝯmentati sunt ficticiaꝫ
formā et modū astruentes in dictis
eoꝝ vlixē diomedē agamenoneꝫ me/
nelaū duas falsas lrās ꝯfinxisse. in q̄
bus ꝯtinebat̄ palamidē cuꝫ troianis
ꝓditōnē grecoꝝ exercit⁹ tractasse pa
cta sibi a grecis quadā auri maxima
q̄ntitate. ⁊ has lrās fecerūt ad latus
cuiusdā interfecti hoīs collocari. Cū
āt finxisset eos scire ꝓmissaꝫ pecunie
quātitatē ꝓcurauit vlixes cū quodā
secretario palamidis pecūia sibi da/
ta. vt illā pecuniā quā troiani ꝓmi/
serāt palamidi ꝓ proditione exercit⁹
se datos sub capicio lecti palamidis
se abscōdere ꝓcuraret. quā cū vlixes
assig̃sset eidē idē secretari⁹ palamidis
sub capicio lecti ipsi⁹ latent̄ abscōdit
Quid cū idē secretari⁹ se ad vlixē p⁹/
modū ꝯtulisset ⁊ relatū sibi extitit ī se
creto q̄lit̄ pfecerat mādatū vlixis Vli
xes in eodē loco clādestine cū fecit oc

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-169/0154
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG